

PRAEFATIO.

Quod de hoc ipso argumento ante viginti et quod excurrit annos edideram paucarum plagellarum schediafma praeter omnem spem expectationemque meam tanta celeritate distractum est, ut a multis iam annis nulla eius exemplaria profiterint, et facile intellexerim, nec valde mediocria prorsus contemni. Fuerunt deinde, qui abs me rogarunt opusculum, neque tamen, penuria quippe exemplarium, eorum desideriis ex voto satisfacere poteram.

(2

Hae

P R A E F A T I O.

Hae aliaeque causae me tandem impulerunt, ut pristinam materiam resumerem, atque ita retractarem, ut nouus omnino libellus merito haberi debeat; nam erant, erant naeui, quos abstergerem, et, antiquas solum dapes sine nouo condimento apponere, parum verecundum videbatur. Accedebat, quod ipsa sententia, quam in hoc opusculo tuitus sum, non prorsus noua sit, sed controversa; in quo scribendi genere maxime decet adiacere aliquid, quod alii non tetigerunt, aut omnem rem omittere. Ita igitur hac in re versatus sum, ut aliorum, qui ante me de hoc argumento scripserunt, inuentis quidem usus sim, veritatem enim rem omnium mortalium communem esse iudico; sed ita usus sum, ut unicuique saluam reliquerim inuentionis gloriam. Eam ob causam potiores a quibus didici auctores passim laudari, non tamen ubique omnes; idque eo magis ad exemplum sufficere existimaui, cum harum rerum gnari per se iam satis norint, quid debeant cuique tribuere. Deinde, postquam

quam

PRAEFATIO.

quam sententiam, qua olim ad eruditorum diffidium componendum nimis liberaliter concesseram, quod Codex DIONYSII non repetitae quidem, sed saltim primae praelectionis, iam ante annum 774. apud Gallos receptus fuerit, respuendam esse cognoui, non modo, ut aliorum ad hoc argumenta novis nonnullis observationibus confirmarem, sed etiam ut alia quaedam argumenta adicerem, et cuncta a dubiis dissentientium liberarem, curae cordique fuit. Hunc vero laborem non adeo facilem deprehendi; ut, omnes me superavisse difficultates, si gloriarer, mortalium vanissimus fuerim. Permeandae etenim erant illae tenebrae, quae olim, praesertim vero seculo sexto, septimo et octavo ecclesiam Gallicam et Germanicam premebant: in quibus quam periculosum sit iter, norunt omnes, qui illud unquam mecum emensi sunt; caeteri vero discant, si modo rei faciant periculum.

PRAEFATIO.

Atque haec eo potissimum fine abs me dicta esse, ut tanto facilius errores, quos forte alicubi erravi, excusarem, Lectores facile suspicabuntur, nec eos ad indulgentiam veniam fore difficiles, prorsus confido. Paucos et exigui quidem momenti illos fore, spero, nullos repertum iri, opto: certe, ut nulli sint, culpa saltem mea, sedulo cauere studui. Vtcunque vero sit, non puto ad invidiam meam id pertinere, ubi in votis habeo, ut alii vel tantillum in paruae molis libello, quod sibi placeat, deprehendant. Hoc si consecutus fuero, iam, nescio, an quid amplius desiderare debeam? Scrib. Erlangae d. 1. Febr. MDCCLXXVII.

Con-